

de samme karakteristika som det underliggende aktiv. Aftaler, som ikke vedrører et specifikt underliggende aktiv, f.eks. aftaler, der følger udviklingen i renter, som ikke kan henføres til et specifikt aktiv eller indeks, skal medregnes efter modparten, som aftalen er indgået med, f.eks. et pengeinstitut.

Til § 160

Bestemmelsen er delvist en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed, og gennemføres herudover inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Med forslaget defineres det, hvorledes de forsikringsmæssige hensættelser skal opgøres i forhold til reglerne i dette kapitel.

Såfremt selskabet har foretaget genforsikring, kan dette beløb fragå i det beløb, der skal dækkes af aktiver. Der er dog tilføjet en ny regel, hvorefter »aktuelle« genforsikringstilgodehavender ikke kan fradrages, jf. *nr. 2, 2. pkt.* Reglen foreslås indført for at give mulighed for, at sådanne tilgodehavender kan omfattes af de kvantitative begrænsninger. Grænsen for et genforsikringstilgodehavende vil være 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser, hvis der er tale om et genforsikringssselskab i zone A lande under offentligt tilsyn, jf. § 161, stk. 1, nr. 4, eller 1 pct., hvis genforsikringssselskabet ikke opfylder disse betingelser, jf. § 161, stk. 1, nr. 13. Det sidestiller tilgodehavender hos genforsikringssselskaber med andre tilgodehavender i forsikringssselskaber og pengeinstitutter.

For selskaber, der tegner genforsikringer (indirekte forsikringer), gælder, at disse forsikringer alene skal medtages (dækkes af aktiver) for et beløb, der svarer til det såkaldte genforsikringsdepot. Genforsikringsdepoter anvendes af selskaber, der driver indirekte forsikring, og anvendes til skyldige beløb, som i henhold til genforsikringskontrakter tilbageholdes af cedenter (modparten i genforsikringskontrakten, dvs. typisk et direkte tegnende forsikringssselskab eller en tværgående pensionskasse).

Afholdte og overførte erhvervelsesomkostninger kan modsat den gældende bestemmelse i § 127 a, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed ikke længere fradrages. Ændringen har begrænset betydning, idet afholdte og overførte erhvervelsesomkostninger i livsforsikringssselskaber og tværgående pensionskasser efter regnskabsreglerne ikke længere kan aktiveres.

Til § 161

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsik-

ringsvirksomhed. Bestemmelsen gennemføres herudover inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Bestemmelsen beskriver, hvilke typer af aktiver et selskab kan have til at dække de forsikringsmæssige hensættelser. Aktiverne er opdelt i såkaldte guldrandede og ikke-guldrandede aktiver alt efter bonitet.

Stk. 1 foreslår en række ændringer i forhold til den gældende bestemmelse.

Efter *nr. 3* begrænses obligationer med samme karakteristika som danske realkreditobligationer til obligationer fra lande indenfor Den Europæiske Union eller fra lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Det bemærkes, at CMO- eller CBO-obligationer udstedt inden for lande indenfor Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, er omfattet af bestemmelsen, hvis selskabets formål er at eje en gruppe stats- og realkreditobligationer.

I nr. 5 er det tydeliggjort, at grunde, boligejendomme og kontor- og forretningsejendomme altid kan henføres til den guldrandede del. I den gældende bestemmelse blev det lidt mere upræcise grunde og bygninger fortolket som de nu nævnte ejendomskategorier.

I nr. 6 er det foreslået at hæve grænsen til 80 pct. for boligejendomme og reducere grænsen til 60 pct. for kontor- og forretningsejendomme og øvrige guldrandede ejendomstyper i forhold til de gældende 66,7 pct. På denne måde sættes grænserne for, hvornår en ejendom er guldrandet, til grænser, der i princippet svarer til de lånegrænser, der gælder for realkreditinstitutter, jf. det samtidigt fremsatte forslag til lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

Nr. 8 omfatter regler fastsat i Rådskonkordat 85/611/EØF eller regler, der træder i stedet for disse.

I nr. 13, er tilføjet lån med henblik på at sikre, at aktuelle genforsikrings-tilgodehavender fra genforsikringssselskaber, som enten ikke er hjemmehørende i et zone A land eller ikke er under et finansielt tilsyn, begrænses i størrelse.

Det bemærkes til *stk. 2*, at datterselskabets aktiver ikke kan registreres til fordel for de forsikrede, jf. § 166, stk. 4. Det kan kapitalandelene i datterselskabet derivod.

Til brug for moderselskabets opgørelse efter *stk. 3* skal datterselskabet være i stand til at adskille aktiver, der dækker de forsikringsmæssige hensættelser og aktiver, der modsvarer kapitalkravet på den ene side og aktiver, der kan medregnes af moderselskabet og resterende aktiver på den anden side.